

покоренъ вѣтръ, рѣдкы-ти и прѣксани гласове на птиче-то шуеть (байкушу); нъ по нѣкой пѣть зачува ся отъ далечъ зализъ на Катаракта Ниагора, кой-то по ношнѣ-тѣ тѣшинѣ продължава ся отъ пустынь на пустынь и ся изгубва изъ пусты-ты горы.

Голѣмина-та и чюдна-та меланхолия на това израженіе не могатъ ся изрѣ съсъ чловѣческый языкъ; най-хубавы-ты нечта на Европа не могатъ имъ да ни едно понятіе. Напрасно въображеніе-то трѣби да ся расположи въ обработены-ты ни нивы; на всякъ странѣ, то срѣща чловѣчески заселенія; нъ въ тѣя пусты мѣста душа-та ся благодарни да влѣзе въ единъ такъвъ океанъ отъ горы; да ся скыта по край брѣгове-ты на безмѣрны-ты езера; да ходи по пропасти-ты на оныя водопады (Катаракты), съ единъ рѣчь да каже мѣ да ся намира само прѣдъ Бога.

(Шатобріанъ).

7. Облаци-ти.

Кога-то ся намирахъ срѣдъ море-то и като невиждахъ друго, освѣтъ небе и море забавлявахъ ся на пѣть да разглѣдвахъ хубавы-ты бѣлы и сивы облацы, прилични на едни струпове отъ горы, кои ся волнеють едни слѣдъ другы по сине небе. И най-много надвѣчеръ развивахъ сичкъ-тѣ си красотѣ, като ся съединявахъ на западъ, дѣто ся нақычвахъ съ най-богаты шарове и показвахъ ся